

eller ikke. Jeg troer ikke, at der vil være nogen stor Fare ved at vise de nu bestaaende Pantelaanere, som jo ibrigt udgjøre et temmelig talrigt Corps — efter Dypgivende over 170 i Kjøbenhavn —, en saadan Humanitet, idet de selvølgelig fremtidig komme ind under de almindelige Bestemmelser, ifølge hvilke ogsaa de, saasnart de, efterat have modtaget Bevillingen, gjøre sig mistenkte for Hæleri, fortabes deres Ret til at drive Næringen. Udkastets § 4 indeholder kun en almindelig Bestemmelse om, at de, der drive denne Næring uden Bevilling, blive at tiltale efter de sædvanlige Regler i saa Henseende, der indeholdes i Loven om Haandværks- og Fabriksdrift.

Udsig. : Jeg troer ikke, at man kan Andet end fuldstændigt billige Principet i dette Lovudkast. Der kunde maaskee være Spørgsmaal, om der ikke kunde have været Grund til at lægge et endnu mere indskrænkende Princip til Grund for samme, men at der ialfsld maa forbeholdes Autoriteterne en saadan Control som den, der i Udkastet er foreslaaet, med en Næring af den Natur, som Pantelaanernæringen er, derom nærer jeg for min Person ikke nogensomhelst Tvivl. Derimod er det forekommet mig noget tvivlsomt, om det Princip, der saaledes ligger til Grund for Lovudkastet, ikke uden Støde kunde gennemføres i et noget større Omfang, end det er steet. Som det af Motiverne sees, har Kjøbenhavns Politi ved at udtale sig angaaende de Ulemper, der ere forbundne med Pantelaanernæringen, tillige udtalt sig om en anden dermed beslegtet Næringsvei, den nemlig, der bestaaer i for Betaling at besørge Panter satte paa Assistentshuset. Det er en Næringsvei eller en Virksomhed, som drives her i Staden i et meget stort Omfang, og som meget ofte er forenet med den egentlige Pantelaanernæring paa den Maade, at den ene Virksomhed for de Bedkommende er en Hjælpevirksomhed for den anden. Jeg troer nu, at det, naar man underkaster Pantelaanernæringen en Con-

trol, men ikke samtidg underkaster hin anden Virksomhed en lignende Control, let vil vise sig, at der opstaaer et Hul. Den Virksomhed, der gaaer ud paa for Betaling at sætte Panter paa Assistentshuset, og som drives af de saakaldte Sættmænd, er i mine Dine i visse Henseender, navnlig hvad Sikkerheden for Eiendom angaaer, ligesaa betænkelig som den egentlige Pantelaanerforretning. Naar en privat Pantelaaner findes i Besiddelse af stjaalne Koster, da vil han nemlig blive nødsaget til at levere disse tilbage til Eieren uden Betaling, og i den Tvang, som Lovgivningen saaledes paa-lægger ham, ligger der allsaa en Opforbring til ham til i saa Henseende at vise sig for-sigtig. Naar derimod en af de saakaldte Sættmænd har kunnet komme affied med at faae de Koster, som han har modtaget, anbragte paa Assistentshuset eller paa et af Assistentshusets Raanecontoarer her i Byen, inden der endnu er steet Anmeldelse til Assistentshuset om det begaaede Tyveri, da kan Eieren ikke senere komme i Besiddelse af sin Eiendom uden mod at betale, hvad der er laant derpaa. Der er jo nemlig tilstaaet Assistentshuset det Privilegium ikke at udlevere stjaalne Koster, som ere pantsatte til samme, uden imod Betaling af det, der er ublaant paa dem. Jeg skal ikke gaae nærmere ind paa en Undersøgelse af dette Privilegiums Hensigtsmæssighed, hvorom der maaskee nok kunde reises Spørgsmaal — en saadan Undersøgelse vilde vel ligge udenfor det nærværende Lovudkast —; men det forekommer mig, efter hvad jeg her har antydet, at der kunde være god Grund til at tage under Overveielse, om man ikke burde udvide de Bestemmelser, som Lovudkastet har foreslaaet med Hensyn til den egentlige Pantelaanernæring, til ogsaa at omfatte den af mig omtalte Virksomhed, der drives af de saakaldte Sættmænd. — Der er endnu en anden Bemærkning, hvortil Lovudkastet foranlediger mig. Det maa vistnok ansees for meget rigtigt og billigt, at det i Lovudkastets § 3 er bestemt, at de, der hidtil have brevet Pantelaanerfor-